

НЕПОСЛУШНИТЕ МАЙМУНЧЕТА

I

В пясъците до реката, сред маймунския катун си живееше доволно Пики-поно, стар маймун. Имаше си Пики-поно рожби палави, добри, цял ден скачаха край него сред забави и игри. С бащинска любов сърдечна грижеше се той за тях и живота им течеше пълен с радости и смях.

Но, веднаж, така се случи, че маймуна хром и стар, тръгна с кошница да иде сам на близкия пазар.

Чупи-трак, Бомбай и Клавдий се събраха в този миг и решиха незабавно трима дружно с весел вик, още сега да направят малка бързохода лодка и да тръгнат нанадолу по реката на разходка.

Туй което те самички между себе си решиха, своя план на дело бързо тримата осъществиха. В малката и лека лодка нашите маймунки трички, седнаха и с детска радост дружно плеснаха ръчички. Но за малко бе таз радост, ненадейно сред реката, лодката се прекатури и потъна под водата.

Олелия, вик настана, шум издигна се до Бога, от катуната всички сбрани трепнаха за миг в тревога.

По туй време край реката се разхождаше самин, важен, строен и намусен европеец-господин. Сред реката той се хвърли с бърз и неочакван скок и потъна под вълните там към бързея дълбок. Скоро малките маймунки той понесе на ръка и ги сложи да починат покрай тихата река.

— С чудна стока ще се върна! — господина промърмори, — Чупи-трак, Бомбай и Клавдий в тясна клетка той затвори. В камиона си ги сложи и доволен от сърце, за лова си сполучливи плесна с двете си ръце.